

Evanjeliem na utorok po 4. velkonočnej nedeli: posvätenie Chrámu v Jeruzaleme

Komentár na utorok po 4.
velkonočnej nedeli. „Už som
vám povedal, a neveríte“. Na
priятие Ježiša je potrebná viera.
Viera je dar, ktorý nám Boh
chce dať a čaká, že oň budeme
prosiť. Prostredníctvom viery
dosiahneme večný život.

Evanjeliem (Jn 10, 22-30)

V Jeruzaleme boli práve sviatky
Posvätenia chrámu. Bola zima. Ježiš

sa prechádzal v chráme v Šalamúnovom stĺporadí. Obstúpili ho Židia a hovorili mu:

„Dokedy nás chceš držať v neistote?! Ak si Mesiáš, povedz nám to otvorene.“

Ježiš im odvetil:

„Už som vám povedal, a neveríte. Svedčia o mne skutky, ktoré konám v mene svojho Otca, ale vy neveríte, lebo nie ste z mojich oviec. Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život. Nezahynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých a nik ich nemôže Otcovi vytrhnúť z ruky. Ja a Otec sme jedno.“

Komentár

Scéna, ktorú dnes počúvame v evanjeliu, sa odohráva okolo sviatku Posvätenia, ktorý sa slávil 25. kasleu (november-december).

Tento sviatok každoročne pripomínal očistenie chrámu, ktoré vykonal Judáš Makabejský v seleukovskom roku 148, čo zodpovedá roku 165 pred Kr. po znesvätení chrámu Antiochom IV Epifanom (1 M 4, 36-59; 2 M 1, 2-19; 2 M 10, 1-8). Sviatok trval osem dní.

Ježiš prechádza cez Šalamúnovu predsieň. „Bola zima“. Táto zmienka naznačuje pohanom ročné obdobie, v ktorom sa scéna odohráva, a na druhej strane, že v tom čase to bolo útulné miesto.

Ježiš je pokojný a zrazu k nemu pristúpia niektorí Židia: „Ako dlho nás budeš držať v napätí? Ak si Kristus, povedz nám to jasne!“

V skutočnosti, ako to býva takmer vždy, neprístupujú k nemu s dobrými úmyslami. Ich srdcia sú uzavreté v pýche a nie sú schopní počúvať. Ježiš, ktorý číta ich srdcia, s nimi zaobchádza veľmi nežne a hovorí im veci jasne. Ak v ňom nevidia Mesiáša, je to preto, že nechcú veriť. „Už som vám povedal, a neveríte. Svedčia o mne skutky, ktoré konám v mene svojho Otca“.

A hovorí im ešte viac: „Neveríte, lebo nie ste z mojich oviec“. Čo bolo akoby im povedal, že ak mu otvoria svoje srdce, že ak budú chcieť uveriť, on sám im pomôže uveriť. Ježiš potrebuje minimálne otvorenosť srdca, aby mohol pôsobiť v ľudských srdciach, pretože pýcha zaslepuje. Ako povedal svätý Josemaría: „Preto diabol tak veľmi túži zaslepiť naše mysle pýchou, až onemie. Lebo vie, že len čo otvoríme svoje duše, Boh do nich vleje svoje dary“.

Pán hovorí o niektorých z týchto darov: „počúvajú môj hlas“, „nasledujú ma“, „dávam im večný život“ a „nik mi ich nevytrhne z ruky“.

Toto evanjelium počúvame pri oslave Kristovho zmŕtvychvstania. Ježiš nás podopiera svojou Láskou a sľubuje nám, že s ním budeme kraľovať naveky. Pravdou je, že nám nemohol ponúknuť nič väčšie: žiť v jeho priateľstve na zemi a po celú večnosť. A dôvera a istota oviec rastie, pretože idú s Dobrým pastierom.

Javier Massa // Analogicus -
Pixabay